

Store norske leksikon:

“Norges Historie fra 1905 til 1939”

https://snl.no/Norges_historie_fra_1905_til_1939

Utdrag om:

“Mellomkrigstiden (1918–1939)”

“Arbeidsløshet og inflasjon”

“Høsten 1920 var høykonjunktoren og [inflasjonen](#) fra krigstiden over. Prisene falt sterkt. Det kom til produksjonsinnskrenkninger, omsetningen sank, og arbeidsløsheten dukket opp. Videre sank kronens verdi sterkt i forhold til andre lands [valutaer](#) og svingte dessuten mye. Pengeverdien ble et av 1920-årenes typiske problemer. Omkring 1923–1924 fant det sted en midlertidig innenlands prisstigning, men deretter fortsatte prisetallet, til dels som følge av en bevisst [deflasjonspolitik](#).

Vanskelighetene som satte inn fra begynnelsen av 1920-årene, gjenspeilte seg i en økning av antall [tvangsauksjoner](#). I 1920 var de helt nede i 742, men steg til 2547 i 1925 og 4463 i 1929. Like iøynefallende var en bankkrise. Flere og flere banker gikk over ende eller ble (fra 1923) satt under administrasjon, hvilket ville si at bankene ikke kunne slås konkurs, og at fordringene bare delvis ble innfridd.

Men det mest slående uttrykk for mellomkrigstidens økonomiske krise var likevel den kroniske arbeidsløsheten. Den var ennå bare 2,3 prosent blant de fagorganiserte i 1920, men var allerede året etter oppe i 17,6 prosent og var deretter høy, om enn noe varierende, gjennom hele [mellomkrigstiden](#). Det var først den tyske okkupasjonen som gjorde slutt på arbeidsløsheten i Norge.”